

Sygn. akt III RC 27/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2019 roku

Sąd Rejonowy w G., III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Daria Dusanowska

Protokolant: Monika Maleńczak

po rozpoznaniu w dniach 7 maja 2019 roku i 11 czerwca 2019 roku w G.

na rozprawie

sprawy z powództwa **małoletniego N. K. reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową S. K.**

przeciwko **M. K.**

o alimenty

I. zasądza od pozwanego M. K. na rzecz małoletniego powoda N. K. alimenty w kwocie po 750,00 zł (siedemset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, płatne z góry do dnia 15-go każdego miesiąca, do rąk przedstawicielki ustawowej S. K., począwszy od dnia 26 lutego 2019 r., z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat,

II. umarza postępowanie co do kwoty po 700,00 zł (siedemset złotych) miesięcznie,

III. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

I. zasądza od pozwanego M. K. na rzecz małoletniego powoda N. K. kwotę 1.275,00 zł (tysiąc dwieście siedemdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

I. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w G. kwotę 450,00 zł (czteryście pięćdziesiąt złotych) tytułem nieuiszczonej części opłaty sądowej od pozwu, od której powód był zwolniony,

I. nieuiszczone koszty sądowe w zakresie nieuwzględnionej części powództwa ponosi Skarb Państwa,

I. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 27/19

UZASADNIENIE

S. K. - jako przedstawicielka ustawowa małoletniego N. K. - wniosła do tutejszego Sądu pozew przeciwko M. K. o alimenty, domagając się zasądzenia od pozwanego na rzecz małoletniego alimentów w wysokości po 2.000,00 zł miesięcznie, płatnych z góry do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego do dnia 15 - tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż strony nie mieszkają aktualnie wspólnie. Matka wraz z małoletnim mieszka ze swoimi rodzicami, nie pracuje, nie pobiera świadczeń z opieki społecznej. Pozwany pracuje w Austrii, zarabia około 10.000,00 zł. Jest właścicielem lokalu mieszkalnego w R., nieruchomości zabudowanej w G. pod W. oraz samochodu F. (...) o wartości 230.000,00 zł. Pozwany płaci dobrowolnie alimenty w kwocie 600,00 zł.

W odpowiedzi na pozew /k. 23-32 akt/ pozwany M. K. uznał żądanie pozwu do po kwoty 600,00 zł miesięcznie, natomiast w pozostałym zakresie wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu zarzucono, iż koszty utrzymania małoletniego zostały zawyżone i są nieudowodnione. Wskazano, iż pozwany pracuje w Austrii za wynagrodzeniem od 1500 euro do 2880 euro, nie jest właścicielem żadnych nieruchomości, zaś samochód którego jest właścicielem w dacie zakupu był wartości 184.400,00 zł.

Na rozprawie w dniu 7 maja 2019 r. /k. 136 akt/ przedstawicielka ustawowa małoletniego cofnęła żądanie pozwu ponad kwotę 1300,00 zł miesięcznie, wnosząc o zasądzenie alimentów od dnia wytoczenia powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni N. K. ur. (...) jest synem S. K. i M. K..

dowód: -odpis skrócony aktu urodzenia k. 5 akt,

Małoletni ma 6 miesięcy pozostaje pod opieką matki, jest dzieckiem zdrowym. Ostatnio był w szpitalu z uwagi na zapalenie ucha, co generowało koszt zakupu leków w kwocie około 60,00 zł. Małoletni jest karmiony mlekiem modyfikowanym i kaszkami, miesięcznie potrzebuje 4 paczki mleka.

dowód: - zeznania przedstawicielki ustawowej S. K. k. 165-177 akt,

- karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 161-163 akt,

S. K. ma 22 lata, skończyła liceum ogólnokształcące, nie ma wyuczonego zawodu. Przed urodzeniem dziecka pracowała na terenie Niemiec za wynagrodzeniem 900 euro, przez miesiąc pracowała w także Polsce jako sprzedawca. Jest zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w G. jako osoba bezrobotna, bez prawa do zasiłku. Nie pobiera polskich świadczeń socjalnych. Wystąpiła do właściwych organów na terenie Austrii o wypłatę świadczeń socjalnych na rzecz małoletniego, uprzednio nie zgodziła się aby pozwany wystąpił o przedmiotowe świadczenia za granicą.

Matka małoletniego choruje na tarczycę, ponosi z tego tytułu koszty które określiła na 200,00 zł miesięcznie. Poza tym jest zdrowa, zdolna do pracy.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego wraz z synem prowadzi wspólne gospodarstwo domowe ze swoimi rodzicami. Jej matka pracuje za granicą za wynagrodzeniem w kwocie około 900 euro, zaś ojciec za wynagrodzeniem około 2.800,00 zł. Ww. mieszkają wspólnie w mieszkaniu stanowiącym własność rodziców. Łącznie miesięczne opłaty za mieszkanie obejmują kwotę 500,00 zł, opłaty ponoszą dziadkowie powoda.

Matka powoda myśli o podjęciu edukacji i znalezieniu zawodu.

dowód: - zaświadczenia o zameldowaniu k. 7 akt

- zeznania przedstawicielki ustawowej S. K. k. 165-177 akt,

- zeznania świadka R. K. – k. 136-137 akt,

- foldery szkół k. 154-158 akt,

Pozwany M. K. ma 32 lat, ma wyższe wykształcenie. Pracuje jako technik konserwator na terenie Austrii, uzyskując z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie od 8.000,00 – 10.000,00 zł miesięcznie. Dostaje trzynaste i czternaste wynagrodzenie w wysokości podstawowej. Na terenie Niemiec przebywa od poniedziałku do czwartku, od piątku do niedzieli przebywa w Polsce. Nie posiada dodatkowych źródeł utrzymania. Pozwany ponosi koszty dojazdu do pracy w wysokości 600,00 zł miesięcznie, przy czym nie dojeżdża własnym samochodem, celem dojazdu wynajmuje z kolegami auto. Ponosi koszty zakupu wyżywienia w Austrii w postaci obiadu i kolacji.

M. K. mieszka w R. w lokalu mieszkalnym stanowiącym własność jego rodziców. Pozwany korzysta z przedmiotowego lokalu na podstawie umowy użyczenia, spłacając kredyt zaciągnięty przez rodziców na zakup ww. lokalu, którego miesięczna rata wynosi 1.500,00 zł. Ponosi również opłaty za czynsz w kwocie 456,00 zł, za prąd i gaz 200,00 zł, za tv i Internet 100,00 zł.

Pozwany jest właścicielem pojazdu marki F. (...) o wartości 130.000,00 zł. Na zakup ww. pojazdu za kwotę 184.000,00 zł zaciągnął kredyt, spłaca miesięczne raty z tego tytułu w wysokości 2.060,00 zł.

Pozwany nie jest właścicielem nieruchomości gruntowej położonej w G., właścicielami przedmiotowej nieruchomości są jego rodzice.

Stan zdrowia pozwanego jest dobry, jest on zdolny do pracy. Poza małoletnim nie ciąży na nim obowiązek alimentacyjny na rzecz innych osób.

Pozwany partycypuje finansowo w kosztach utrzymania małoletniego przekazując na jego rzecz alimenty w kwocie po 600,00 zł miesięcznie. Ponadto kupuje dziecku ubranka, zabawki. Utrzymuje regularny kontakt z synem i jego matką. Strony często się spotykają, wówczas pozwany przyjeżdża po małoletniego i jego matkę, strony wspólnie udają się np. do restauracji. Koszty tych spotkań pokrywa pozwany. M. K. wspólnie ze swoimi rodzicami kupił synowi akcesoria do chrztu, jego rodzice pokryli również koszty przyjęcia.

dowód: - dokumenty w języku niemieckim wraz z tłumaczeniami k. k. 79-85, k. 148- 153 akt,

- przesłuchanie pozwanego M. K. k. 165-166 akt,
- zeznania świadka I. K. k. 164 akt,
- zeznania świadka A. K. k. 165 akt,
- potwierdzenia transakcji k. 34-78 akt,
- przyjęcie zamówienia k. 86 akt,
- umowa użyczenia k. 88-89 akt,
- umowa sprzedaży samochodu k. 93-98 akt,
- harmonogram spłat k. 92 akt,
- umowa dostarczenia paliwa gazowego k. 99 - 104
- akt notarialny Rep. A (...) k. 105 - 108 akt,
- akt notarialny Rep. A (...) k. 169 - 112 akt,
- operat szacunkowy k. 113-118 akt
- wydruk k. 119 - 123 akt,

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Stan faktyczny sprawy ustalono w oparciu o dowody z dokumentów, których wiarygodności i prawdziwości nie kwestionowała żadna ze stron, a które również w ocenie Sądu nie budziły wątpliwości. Sąd dał wiarę również osobowemu źródłom dowodowym w postaci zeznań świadków, a mianowicie R. K., I. K. i A. K.. Sąd w przeważającej części uwzględnił także zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda, albowiem były logiczne, rzeczowe, zgodne z zasadami doświadczenia życiowego, nie uwzględniając ich w zakresie łącznego wyliczenia usprawiedliwionych potrzeb małoletniego. Na uwzględnienie zasługiwały również zaznania pozwanego.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodów z kserokopii paragonów, albowiem nie stanowią one dowodu na okoliczności ponoszone w pozwie – z ich treści nie wynika kto dokonał zakupu i na czyją rzecz.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Art. 135 § 1 k.r.o. stanowi natomiast, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, przy czym wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego (§ 2). Rodzice w żadnym razie nie mogą natomiast uchylać się od obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie tylko na tej podstawie, że wykonywanie obowiązku alimentacyjnego stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Rodzice muszą więc podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami (zob. Z. Krzemiński: Alimenty i ojcostwo. Komentarz. Oficyna 2008).

Kodeks rodzinny i opiekuńczy statuuje również zasadę równej stopy życiowej rodziców i dzieci. Świadczenia alimentacyjne rodziców względem dzieci, do czasu osiągnięcia przez nie samodzielności życiowej, nie są limitowane stanem niedostatku. Od chwili urodzenia się dziecka rodzice obowiązani są zapewnić mu utrzymanie na takiej samej stopie, na jakiej sami żyją (zob. K. Piasecki (red): Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz. Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis Warszawa 2006).

W niniejszej sprawie bezspornym jest, iż na pozwanym jako ojcu małoletniego ciąży obowiązek alimentacyjny, albowiem jego małoletnie dziecko nie tylko nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, ale też nie posiada żadnego majątku, a tym samym dochodów wystarczających na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Wobec tego, iż pozwany uznał żądanie pozwu co do kwoty 600,00 zł, które w tymże zakresie nie było sporne, w toku niniejszego postępowania zaistniała konieczność oceny zasadności dalej idącego roszczenia, a mianowicie co do dalszej kwoty alimentów po 700,00 zł miesięcznie (ponad kwotę 1.300,00 zł powództwo zostało cofnięte).

Na wstępie zważyć należy, iż w ocenie Sądu, podana w pozwie przez przedstawicielkę ustawową tytułem miesięcznych usprawiedliwionych potrzeb małoletniego kwota około 1.300,00 zł, jawi się jako zbyt wygórowana. Kierując się bowiem zasadami doświadczenia życiowego, przy uwzględnieniu wieku małoletniego (6 miesięcy), jego dobrego stanu zdrowia, braku nadzwyczajnych kosztów związanych z jego utrzymaniem, środowiska, w którym się wychowuje oraz biorąc pod uwagę sytuację osób zobowiązanych do alimentacji i zasadę równej stopy życiowej, zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniego określić należy na niższym poziomie. Zdaniem Sądu ww. potrzeby oscylują na poziomie około 750,00 zł miesięcznie. W tym miejscu podkreślenia wymaga, iż przedmiotem niniejszej sprawy są świadczenia alimentacyjne na rzecz małoletniego N. K.. Celem tychże świadczeń jest dostarczenie uprawnionemu do alimentacji odpowiednich środków, ich celem nie jest natomiast dostarczanie matce małoletniego środków do jej własnego utrzymania.

Oceniając sytuację pozwanego pod kątem posiadanych możliwości majątkowych i zarobkowych, zdaniem Sądu nie zostało wykazane, aby przedmiotowe możliwości nie przekraczały kwoty 600,00 zł. Jak bowiem wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego pozwany na 32 lata, jest zdrowy, zdolny do pracy, posiada stałe źródło dochodów - wynagrodzenia za pracę w wysokości od 8.000,00 – 10.000,00 zł. Jest właścicielem samochodu osobowego marki F. (...) o aktualnej wartości około 130.000,00 zł. W tym stanie nie może ulegać wątpliwości, iż posiada on możliwości majątkowe i zarobkowe pozwalające dostarczyć środków majątkowych wystarczających na partycypowanie w kosztach utrzymania małoletniego w kwocie 750,00 zł miesięcznie.

W szczególności podkreślenia wymaga, iż na wysokość alimentów nie może mieć wpływu obciążające zobowiązane zadłużenie, które nie może powodować ograniczenia należnych dziecku środków utrzymania i wychowania. Pozwany przy zaciąganiu zobowiązania w postaci przykładowo zakupu samochodu obowiązany był liczyć się z ciążącym na nim obowiązkiem i planować wysokość wydatków stosownie do posiadanych możliwości z uwzględnieniem obowiązku alimentacyjnego (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 listopada 1976 r., III CRN 236/76, LEX nr 7875).

Jednocześnie podkreślenia wymaga, iż swój obowiązek alimentacyjny M. K. realizuje również poprzez czynienie osobistych starań o wychowanie dziecka. Podczas pobytu w Polsce pozwany regularnie spotka się z synem i jego matką, wspólnie spędzają czas, chodzą do restauracji, a koszty tych spotkań ponosi M. K.. Ponadto pozwany kupił dziecku akcesoria do chrztu, kupuje mu prezenty, ubranka, zabawki.

Odnośnie zobowiązania matki małoletniej, na której również ciąży obowiązek alimentacyjny, wskazać trzeba, iż S. K. niniejszy obowiązek realizuje poprzez czynienie osobistych starań o dostarczenie małoletniemu środków wychowania i utrzymania, sprawując nad nim codzienną i bezpośrednią opiekę, która mając na względzie jej wiek wymaga zaangażowania znacznego nakładu sił i czasu. Przedstawicielka ustawowa jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku, utrzymuje się z pomocy rodziców i alimentów na syna.

W świetle zebranego materiału dowodowego, uwzględniając zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniego oraz zakres możliwości zarobkowych i majątkowych osób zobowiązanych do alimentacji, w ocenie Sądu zasądzona od pozwanego tytułem alimentów kwota po 750,00 zł miesięcznie odpowiada możliwością majątkowym i zarobkowym pozwanego, a jednocześnie stanowi kwotę adekwatną i stosowną do pokrycia usprawiedliwionych potrzeb małoletniego. Natomiast żądanie alimentów w kwocie po 1.300,00 zł miesięcznie Sąd uznał za nieuzasadnione, jako przekraczające usprawiedliwione potrzeby zdrowego, sześciomiesięcznego dziecka, co skutkowało częściowym oddaleniem powództwa (pkt III wyroku). Jednocześnie podkreślenia wymaga, iż w przypadku zmiany stosunków, stanowiących podstawę niniejszego rozstrzygnięcia, istnieje możliwość wytoczenia powództwa o zmianę orzeczenia w przedmiocie alimentów.

Orzeczenie w przedmiocie odsetek uzasadnia przepis art. 481 k.c.

Wobec skutecznego cofnięcia pozwu ponad kwotę 1.300,00 zł miesięcznie, postępowanie w tymże zakresie na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 203 k.p.c. podlega umorzeniu, o czym orzeczono w pkt II wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu uzasadnia brzmienie art. 100 k.p.c., przy czym w zakresie w jakim powód cofnął pozew jest traktowany jako strona przegrywająca sprawę. Mając na względzie powyższe, stwierdzić należy, iż strona powodowa wygrała sprawę w 37,50%, zaś pozwany w 62,50% i w takim też stosunku należało rozdzielić koszty. Koszty strony powodowej obejmowały kwotę 3.600,00 zł, zaś koszty po stronie pozwanego obejmowały kwotę 120,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Uwzględniając wynik sprawy, po dokonaniu wzajemnego potrącenia kosztów należnych każdej ze stron, w pkt IV wyroku zasądzone od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 1.275,00 zł.

O obowiązku uiszczenia przez pozwanego nieuiszczonych w sprawie kosztów sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, uwzględniając wyniku sprawy. Kwota 450,00 zł pobrana została tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej (5 % z kwoty 9.000,00 zł).

Z uwagi na charakter sprawy oraz sytuację powoda odstąpiono od jej obciążania pozostałymi nieuiszczonymi kosztami sądowymi, obciążając nimi Skarb Państwa.

Orzeczenie zawarte w pkt VII wyroku w przedmiocie nadania wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności uzasadnia przepis art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Mając na względzie powołane okoliczności, na podstawie wskazanych przepisów, orzeczono jak w sentencji wyroku.